

Giuseppe Verdi

Giuseppe Fortunino Francesco Verdi wordt op 9 oktober 1813 geboren in Le Roncole een klein stadje bij Parma.

Hij was het eerste kind van de herbergier Carlo Verdi en Luisa Ottini.

Zijn eerste muzieklessen krijgt hij van de lokale organist en op tienjarige leeftijd krijgt hij een aanstelling als organist

van de kerk in Le Roncole. Verdi verhuisde naar Busseto om priester te worden, maar nadat als snel bleek dat

muziek zijn roeping was ging hij onder Ferdinando Provesi muziek studeren. Hij kreeg hierbij de steun van Antonio

Barezzi, een welvarende winkelier met grote passie voor muziek. Later trouwt Verdi met zijn dochter Magherita.

Verdi studeert hard. Op zijn 15^e is hij de beste pianist van de provincie en geeft, als hij 16 jaar is zelf les op de plaatselijke muziekschool.

Tussen zijn 13^e en 18^e jaar schrijft Verdi honderden marsen en symfonieën en 5 of 6 concerten met piano variaties die hij later echter zelf verbrandt.

In 1832 vertrekt Verdi naar Milaan maar wordt niet toegelaten aan het conservatorium (dat later zijn naam zou dragen: Conservatorio "Giuseppe Verdi").

Hij neemt privelessen bij de beste leraar van Milaan, Vincenzo Lavigna.

Met de opdracht voor de Opera Rochester voor het theater La Scale op zak, keert hij na nogal wat ongeregelheden terug naar Busseto waar hij wordt gepromoveerd tot "Maestro di musica".

In 1836 trouwt Verdi met Margherita Barezzi. Ze krijgen 2 kinderen die beide zeer jong overlijden.

Na het overlijden van zijn dochtertje in 1838 vertrekken ze naar Milaan en kort daarop overlijdt ook zijn zoontje.

Op 17 november 1839 wordt zijn eerste opera uitgevoerd in La Scala: Rochester, omgedoopt tot Oberto. Het wordt een groot succes.

Verdi krijgt de opdracht tot het schrijven van een komische opera : Un Giorno di Regno. In de periode dat hij hieraan werkt overlijdt in 1840 zijn vrouw. Un Giorno di Regno wordt een fiasco en Verdi besluit om nooit meer een noot te schrijven.

Maanden later haald de grote impresario Merelli Verdi over tot het schrijven van Nabucco, doordat Verdi gegrepen werd door de tekst van het beroemde slavenkoor: 'Va Pensiero sull' agli dorate', 'Vlieg gedachten, op gouden vleugels'. De uitvoering van Nabucco word een enorm succes en zorgt voor de grote doorbraak van Verdi.

Milaan wordt heroverd door Oostenrijk en Verdi die erg geboeid wordt door de politiek is later ook betrokken bij de eenwording van Italië.

Na enige tijd te hebben gezworven tussen Milaan, Rome, Parijs en Londen, koopt hij een landgoed nabij Busseto. Dit is nu gekend als 'Villa Verdi'. Hij vestigt zich aldaar in 1851 met de zangeres Guisseppina Strepponi. Deze had een zeer gunstige invloed op de componist. Ze blijft bij hem tot aan haar dood in 1897. In 1860, wanneer Garibaldi Italië verenigt, wordt Verdi's naam een symbool: op de muren kan men overal 'Viva Verdi' lezen. De patriotten vertaalden dit als: 'Viva Vittorio Emmanuele Re d'Italia'. (Victor Emanuel Koning van Italië) Hij werd ook gevraagd om te zetelen in het eerste Italiaanse Parlement. Tot in 1865 bekleedde hij de functie van senator voor het leven voor Fidenza.

Deze evenementen brachten een vertraging in Verdi's activiteit als componist. Hij componeerde slechts 7 opera's in de laatste 35 jaar van zijn leven. In 1861-1862 ging hij naar Londen, Parijs en tweemaal naar St. Petersburg. In 1871 wordt Aida opgevoerd in het nieuwe theater van Cairo, alweer een groot succes. Twee jaar later schrijft hij een Requiem voor Manzoni. Deze wordt tot de drie grootste meesterwerken van Verdi gerekend, samen met 'Otello' en 'Falstaff'. Na de dood van zijn vrouw Guiseppina in 1897 gaat zijn gezondheid erop achteruit, en hij sterft aan de gevolgen van een hartstilstand of beroerte op 21 januari 1901. Ongeveer een kwart miljoen rouwenden betuigen hun respect aan Verdi, een van de belangrijkste vertegenwoordigers van de Italiaanse muziek.

